Írta: Gulyás Éva-Szabó László
2011. október 18. kedd, 17:55 - Módosítás: 2011. október 18. kedd, 18:04

JÁSZSÁGI NÉPDALOK, BALLADÁS DALOK, BALLADÁK, HISTÓRIÁS ÉNEKEK

Írásunkban népdalokat, balladás dalokat, balladákat és históriás énekeket mutatunk be közlési nehézségek miatt egyelőre dallam nélkül. Ezek nem köthetők jeles naphoz vagy valamely szokáshoz, alkalomhoz, a vallásos élet napi, évi menetéhez. Bárhol megjelenhetnek, ha ehhez megfelelőek a körülmények. Általában országosan ismert népdalok, balladák helyi variánsai, néhol a szöveg vagy a dallam apróbb elemei jelzik e tájhoz, e közösséghez való kötődését, némelyiknél településenként a Jászságon belül is vannak apróbb eltérések (pl. más dallamra éneklik, egy-egy közösségen belül újabb strófával toldják meg vagy hagynak el egy-két versszakot egy teljesebb változatból, s nem is mindig a romlás vagy kopás jele ez). Különbség mutatkozhat e kisebb térségben a tempóban is, de ez függhet az előadó vérmérsékletétől, egyéni ízlésétől is. Terjedelmi okok miatt ezeket nem tudjuk érzékeltetni. Kisebb a variációs lehetőség a nyomtatványokból (vásári énekesektől) megtanult hosszabb históriák esetében. Ilyeneket azonban csak mutatóban közlünk (Pápainé), mert terjedelmük nagy. Itt legfeljebb a feledés rövidít a szövegen, olykor előnyére is. A nagyszámú jászsági helyi nyomda, mely a búcsúbeli énekeket, imákat, házi ájtatosságokra készült közös énekeket, kis szertartásokat is kiadta, ezeket a véres gyilkosságokkal foglalkozó történeteket szinte ontotta, gyakran helyi vagy környékbeli eseteket is feldolgozva. A gyűjtések az 1950-es évek elejétől napjainkig folytak. Múzeumi adattárainkban, helytörténeti gyűjteményeinkben a közölteken túl számos mind a négy műfajba tartozó variánsok, s természetesen itt nem közölt anyagok (olykor dallam nélkül) szép számmal fellelhetők. A továbbiakban e nem közölt anyagra is utalunk.

A szerelmi dalok (A jászsági bíró udvarába, Akkor szép az erdő, mikor zöld, Fényszarusi híd alatt, Sej édesanyám) mindenikét nők énekelték, jelezve, hogy ők azonosulnak azzal a helyzettel (akár egyedül, akár közösségben: pl. a fonó kezdetén a legények megjelenése előtt), ami a dalban is megfogalmazódik: a leány szemszögéből, annak helyzetéből indul ki, az ő vágyai testesülnek meg benne, akár reményteljes, akár boldogtalan sorsot vetít előre. Különösen szép "A jászsági bíró udvarába" dal második verse, ahol a templom (torony), a holló, a gyász és a szerelmesek eltiltása egy-egy sor fő motívuma; hiszen a templom a beteljesülés, az esküvő színhelye, de itt a torony elérhetetlen magasságba kerül, csak a (fekete) gyászt szimbolizáló holló repül rá a szülők megnemértése miatt. Nagy fájdalom jut itt kifejezésre. Nem éri meg azt, amit a következő dal második strófája fejez ki a gyöngyvirág-gyöngykoszorú motívummal. Igaz itt is van egy kis "szomorúság" (Akkor száll a bánat a szívére), ám ez egészen más, illik a lakodalomban sírni, siratni a leányéletet, de a vadgalamb a zöldülő erdőben költ, előre vetítvén a családi életet, a teljes beteljesülést. A "Sej, édesanyám..." kezdetű dal az egyedül maradt, hervadó lány érzését tolmácsolja, azét, akinek kedvese más lányt visz az oltár elé. A magára maradt, anyjának panaszkodó leány helyzetét két igen szép költői sor fejezi ki zárásképp: "Mostoha lett hozzám még a világ is, / Sej, száraz ágról zöldre száll a madár is." Ezt nem kell

magyarázni.

A Jászságban, mint erről már beszéltünk a vitézség, ott is a huszár múlt nagy erénynek számít, ám a fiatal, szerelmes ember számára mindez a szeretett leánytól való búcsút is jelenti, olykor a háborús halált is. (Kiszabadult az ökröm, a Virág; Esik eső az árpa tarlóra). Mindkettőt férfiak énekelték, s a másodikból kiderül, hogy a boldogtalan leány anyjának panaszkodik, s kettejük beszédét az induló legény külső szemlélőként nézi. A leány reménytelen helyzetét az anya költői képekkel jeleníti meg:" Ne sírj lányom nem ér az már semmit, / A száraz fa ki nem leveledzik, / A száraz fa ki nem leveledzik. // Száraz fának erős zöldjét várni, / A huszárnak császárt kell szolgálni, / A huszárnak erős szabadulni." Ez a lírai, ugyanakkor jelenetet bemutató, párbeszédes jászapáti dal, már balladás dalnak tekinthető. Ennél a Barna Bandiról szóló balladás dal (Ünnep este csillag ragyog) már a balladákhoz áll közelebb, míg ez még a lírához. Van még egy kétstrófás dal, amit a fiát vesztett édesanya énekel a jeltelen tömegsírban nyugvó fiáról, aki Galíciában esett el (Lemberg mellett van egy kerek erdő). Ezt a dalt nőtől is gyűjtötték. A Jászságban, mint másutt is igen nagyszámú az első világháborús katonadal, amit többnyire férfiak énekeltek, s tőlük is jegyezék le. Tudunk arról, hogy pályázatokat írtak ki a világháború alatt katonadalokra. A jászfelsőszentgyörgyi Török Sándor a szolnoki színházban több első díjat is átvehetett szerzeményeiért (a községházán volt írnok). Néhány hanglemezét, kottáját a Jász Múzeum őrzi.

A nők körében nagy keletje van a csúfolódóknak, az olyan daloknak, melyek valakit kigúnyolnak. Incselkednek a férjükkel, a legényekkel, a lányukat mindenképp eladni akaró asszonyokkal (Felmásztam a kemencére, Réztepsibe sül a málé, Túri Örzsi káposztát főz, Nincs minálunk olyan asszony, Jászteleki vásártéren). Ezeket persze éneklik társaságban (olykor nevet változtatva, jelenlévőt kigúnyolva) férfiak is. Olykor a sovány nőre a kövérnek szólót, a férjét szeretőre a sárgarépával az embert megmérgezni akaró dalt. Itt a jókedv, az együttlét miatt nincs harag. Ezek a dalok legalább kétstrófásak, de olykor hosszabbak, s mindig csattanóval végződnek: "Ágas-bogas sűrű kender, / Nem köll nékem özvegy ember, / Mer az özvegy őszirózsa, / Egyszer nyílik egy hónapba."

A férfiak kocsmákban, körökben (kaszinókban), névnapokon, lakodalmakban a korábban

felsoroltak mellett dalolnak úgynevezett mulatódalokat is. Némelyik dalba kétértelmű szavakat, utalásokat is tesznek, ha magas a hangulat. Vannak azonban kifejezetten mulató dalok is. Itt kettőt mutatunk be (Rossz a csizmám, se sarka, se talpa; Mit küld Heves Őrsnek). Az első kifejezetten utal a cigánnyal való mulatásra is, s azt "panaszolja" soha se halunk meg-módra, hogy bizony fogytán van a pénzes zacskó tartalma. A másik dal a szomszédos Heves megye közeli községeinek felsorolása. Éneklés közben a személyek is változnak, mármint azok, akik újabb községet tudva kiáltanak be. Számos hasonló dalt ismerünk az ország különböző részéből, más dallamra is, de mindig egyszerűre. A lényeges dolog az, hogy a felsorolás közben meg lehessen fogni a poharat és kihúzni. Efféle dalok a mulatás végén vannak, amikor a józanabbak is mértéket veszítenek.

A jászsági dalok dallamkincse - az itt közölt mindenike - újsílusú népdal, igen gyakran a közismert dallamváltozatot éneklik (Réztepsibe sül a málé, Akkor szép az erdő mikor zöld, Jászteleki vásártéren). A Túri Örzsi káposztát főz, viszont nem a Hej Vargáné káposztát főz országosan elterjedt dallamra megy, hanem egészen más, noha ismerik a Jászságban az utóbbi változatot is (iskola). A szerelmi dalokat leszámítva (Parlando, Rubato) általában feszes ritmusúak, olyannyira, s ez az egész Jász-Nagykun-Szolnok megye térségére igaz, hogy Paulovics Géza meg is jegyezte gyűjteménye bevezetőjében, hogy amit nem jelöl, ott a Tempo giusto érvényes. Különbözik a cigánnyal való mulatáskor énekelt előadásmód, ahol hangokat kitartanak, rövid szüneteket tartanak, kézzel megállítva a cigányt, majd ritmust váltanak, közbekiáltanak, feleslegesen ismételnek, attól, ha ugyanezt tamburán (citera), énekkel adják elő, s táncolnak rá. A hajlítgatások, díszítések elvétve fordulnak elő, rendszerint iskolázottabbak körében.

A Jászságban már nem gyűjthetők a régi stílusú balladák. Ha ilyen előfordul, akkor tapasztalataink szerint a környező jobbára palóc eredetű településekről beköltözött családokkal állunk szemben (Alattyán, Jánoshida vagy Tápió-, Tarna-menti települések). Ugyanakkor az újstílusúak, a betyár balladák vagy a nagy gyilkosságokról szóló históriás énekek meglepő elevenséggel élnek. Ez jellemző volt a hatvanas-hetvenes években a XX. századdal egyidős vagy korábban született generáció tudására, s mint tőlük tudjuk, ez visszavezethető "Kitől tanulták a balladát?" kérdés alapján a nagy és dédszülőkig, azaz a kiegyezés előtti évtizedekig. A Jászságban ez a már nem rendi privilégiumok alapján álló polgárosodás (paraszt-polgárság) nagy korszaka. Voltak a társadalomnak megfelelő intézményei, amelyek nemcsak éltették, de mintegy felvirágoztatták ennek a műfajnak az életét. Támadtak helyi versszerzők is, akik históriákat írtak, akadtak nyomdászok, akik kinyomtatták, s kerültek terjesztők, akik megfelelő helyeken (vásárok, búcsúk, nemzeti ünnepek, egyéb sokadalmak) elénekelték, szinte megtanították. Ezek egy része kalendáriumokban is megjelent, illetve egy-egy országosan figyelmet keltő esetet (a dánosi rablógyilkosság, Pápainé megölése, Rudolf trónörökös "eltünése") mindenütt lehetett hallani rigmussá formálva. Még a helyi sajtóban is, amely különben a helyi szenzációkkal foglalkozott (valaki szerelmi bánatában felakasztotta magát, lúgkövet ivott,

kútba, folyóba veszejtette magát, kirabolták). A helyi esetek közül nem sikerült Jászárokszálláson magnóra venni az adatközlő betegsége miatt (már ő tudta csak a teljes szöveget) azt a históriát, melyben Devecserben agyonvernek egy árokszállási embert, aki káposztát szállított. E helyben népszerű történet nem került be nyomtatványokba, noha többen tudtak ilyenről.

A "Megöltek egy legényt" című, egyes szerzők által a klasszikusok közé sorolt, szép dallamú

ballada igen kedvelt vidékünkön. Országszerte két változata van, az egyik tragikusabb hangvételű, s a legény halálával végződik, a másik pedig a legény feléledésével, s kiengesztelődéssel zárul. Ez a változat, mely a tragédiát feloldja, már-már vígballadává teszi. Az árokszállási változat valahol a kettő között van, de fő részében a halott és anyja, illetve a halott és kedvese közötti párbeszédből áll, s fogadalomtétellel zárul.

Igen kedvelt újstílusú ballada a "Szendre báró" (A báró leánya). Benne tragikus első szerelem kel életre, a furulyázó juhászlegénybe beleszeret a báró leánya. A konfliktus egyes mozzanatait részletező, hol leíró, hol párbeszédes ballada egyértelműen műköltői (ponyva) eredetre utal. A megyében másutt is sok változatban élő, máig énekelt ballada tömörebb változatai is előfordulnak.

A "Leégett a Csiricsuri csárda" is több változatban élő kedvelt ballada. Közölt változatunknak érdekessége, hogy beleépült Petőfi "Alku"című verse. A költő által megírt mű két strófából áll. Ez azonban nem elégítette ki a közönséget, s hozzáköltöttek, egész történetté egészítették ki, mely különböző változatokban él országszerte (Ortutay Gy. - Kriza I., 1968. 715.). A csataszögi változatban más népdal és históriás ének motívumokkal kerekedik le a történet, s az alku kevés szerepet kap benne, sokkal inkább a leány vesztesége, aki szeretőjét siratja.

"Bementem az istállóba" (A megcsalt férj) terjedelmes vígballada is országosan ismert. A hazatérő férj idegen, furcsa "tárgyakat" lát, s kérdezi az asszonyt, mik lennének azok. De a nyelves menyecske az urát hibáztatja "vakság" miatt, mert a huszárok lovait, csákóit, csizmáit, kardjait, stb. összekeveri oktondi módon a vásáron vett hétköznapi tárgyakkal. A magát tetető férj végül színtvall, s a huszárok derékszíjával ellátja a kikapós feleség baját. Ez vígballada, amely Nyugat-Európában is igen népszerű, valószínüleg német közvetítéssel került hozzánk, s a Jászságban talán a huszárok miatt lehetett népszerű.

Közölt dalainkban, s a közöletlenekben is a katona a Jászságban többnyire huszárt jelent. Gyűjtője ezt a balladát "Huszár dal" néven vette be gyűjteményébe.

Külön csoportot alkotnak azok az országszerte ismert és énekelt balladák, amelyekbe helyben kedvelt betyárok nevét illesztik be. Ugyanazt a balladát, persze kis változtatással, másutt, más névvel (Vidróczki, Angyal Bandi, Sobri Jóska, Rózsa Sándor) éneklik. A Jászságban Rózsa Sándor és Bogár Imre volt a kedvelt betyár. Valószínűleg azért, mert a Duna-Tisza-köze volt betyárkodásuk fő színhelye, s itt voltak a Jász-puszták is. Itt közölt két Bogár Imre ballada, illetve balladás dal ponyván is terjedt (Küllős I., 1988. 123.). Bogár Imréről történetek is keringenek, de leginkább Duli Marcsa iránti szerelme, elfogatása és kivégzése mozgatta meg a fantáziát.

Vannak olyan balladás dalok, amelyekben egyik betyár neve sem szerepel (Tisza partján elaludtam, Nem messze van ide Kismargita, Betyárgyerek az erdőben, Kutyakaparósi csárda). Ezek helyzetdal szerűek, a betyár sorsán keseregnek vagy éppen a leány betyár iránti készségét fejezik ki. Bennük konkrét hely sincs megnevezve legtöbbször. Itt Kismargita a Hortobágyra, a Kutyakaparó csárda Nagykőrös határára utal. Utóbbi helyen álltak meg a pásztorok éjszakázni, midőn a jászsági állatokat hajtották a kiskun pusztákra.

Két balladát közlünk Borsos Sándor jászkiséri betyárról, akit Jászkiséren fogtak el. A hír szerint nagyon szép ember volt (akár Bogár Imre), s az asszonyok sajnálták, mikor hófehér ingben, gatyában kijött, hogy feladja a harcot. Az itt közölt balladás dalok közül az egyik konkrét esetet mond el, nevet is említve, míg a másik inkább helyzetdalnak tekinthető. Ez utóbbiba több más szöveg is beleolvadt, bizonyítván, hogy miként keletkeztek, s építettek fel egy új dalt, balladát, históriát értő emberek, s miként vált ez népszerűvé, ha népszerű volt az a személy, akit megénekeltek.

A balladák dallamvilága vegyes. Alig mondható olyan közülük, amelyik kötődik határozottabban is egy szöveghez, úgy, mint pl. "A megöltek egy legényt", Bogár Imréről szóló "Zavaros a Tisza..." kezdetű dal, vagy a "Bementem az istállóba" németes dallama. A többi más szöveghez is kapcsolódik, olykor vásári históriák dallamára éneklik.

ADATTÁR

Jászapáti

1. Dobos Ferencné Csikós Margit (36) 1962.

A jászsági bíró udvarába

Lehullott az akácfa virágja.

Engesd babám, hogy el ne hervadjon,

A szerelmünk cserbe ne maradjon!

A jászsági templom tetejére

Száll egy holló tiszta feketébe.

Látod, babám, ez is minket gyászol,

El akarnak tiltani egymástól.

Paulovics Géza (P.G.) gyűjtése (Jászkunsági, 1996.)

x x

2.

Jászboldogháza

Krasznai Andrásné Blaskó Erzsébet (57) 1962.

Akkor szép az erdő, mikor zöld,

Mikor a vadgalamb benne költ.

Olyan a vadgalamb, babám, mint a lány.

Siratja a párját, ha elszáll.

Szép a gyöngyvirág a bokorba,

Mikor kötik gyöngykoszorúba.

Mikor teszik a barna lány fejére,

Akkor száll a bánat a szívére.

P.G. (Jászkunsági, 1996).

x x

3.

Poco rubato Jászberény

Gregus Gyula (58) 1958.

Árva csana rezeg az árokba,

De sok kislány van a szomszédomba.

Csalfa szemem rá se merem vetni,

Mert az anyja nem hagyja szeretni.

Ugyanerre a dallamra: Lengyel János (87) 1958

Kiszabadult az ökröm, a Virág,

Lelegelte nekem a rezedát,

Hej, rezeda, rezeda, rezeda,

Szép szeretőm nem hagylak el soha!

Még azt mondják ne tartsak szeretőt,

Jön a német, ássa a temetőt.

Ha ássa is, ássa ki magának,

Ne annak a szép magyar huszárnak.

P.G. (Jászkunsági, 1996.)

x x

4.

Jászfényszaru

Poser Sándorné Szűts Rozál 1962.

Fényszarusi híd alatt, híd alatt,

Három legény rozmaringot arat.

Én vagyok a rozmaring kévekötője,

Barna legény igaz szeretője.

Kinek varrod, babám, a zsebkendőt,

Neked varrom, hogy legyek szeretőd.

Négy sarkába varrok rá rozmaringot,

Közepébe nefelejcs virágot.

P.G. (Jászkunsági, 1996.)

x x

5. Jászberény

Hercegh Borbála (16) 1955.

Felmásztam a kemencére,

Leégett a szoknyám széle.

Széle, a széle, a szoknyám széle,

Megver az uram estére.

Ki az urát nem szereti,

Sárgarépát főzzön neki.

Jól meg is sózza, de paprikázza,

Hogy a hideg is kirázza!

P.G. (Jászkunsági, 1996.)

x x

6. Jászszentandrás

Kiss Gáborné Dobóczi Aranka (44) 1962

Lemberg mellett van egy kerek erdő,

Közepében van egy gyásztemető.

Abba fekszik százhúsz magyar baka,

Eltemette gyászos Galicia.

Idesanyám, ne sirassál engem,

Mert a sok közt úgyse találsz engem!

Nincsen kereszt síromnak tetején,

Elásva vagyok én, mint egy legény.

P.G. (Jászkunsági, 1996)

x x

7. Jászboldogháza

Hegyi Andrásné Cirkó Etel (48) 1957

Réztepsibe sül a málé,

Majd menyasszony leszek mán én.

Ma menyasszony, holnap asszony,

Holnapután komámasszony.

Házasodj meg, ha meg akarsz,

Végy el engem, ha el akarsz!

Mer ha engem elszalajtasz,

Ilyen rózsát nem szakajtasz.

Ágas-bogas sűrű kender,

Nem köll nékem özvegyember,

Mer az özvegy őszirózsa,

E,gyszer nyílik egy hónapba.

P. G. (Jászkunsági, 1957)

x x

8.

Jászszentandrás

Faragó Ferenc (54), 1962

Rossz a csizmám, se sarka, se talpa,

Nincsen kéreg, nincsen apfet rajta.

Majd elmegyek a szegedi bóltba,

Újat veszek, nem járok a rosszba.

Adok neked húsz forintér' e párt,

Akkor is, ha fizetsz jó áldomást.

Akkor veszem magam fontolóra,

Rátekintek' a pénzes zacskómra.

Ha én ezér húsz forintot adok,

Minden vagyonomat arra adom,

Minden vagyonomat arra adom,

Feleségem akkor mibű' tartom.

Új a csizmám, most vették, most vették,

Igricibe a sarkát felverték,

Igricibe a sarkát felverték,

Húzd rá cigány, reggelig, hagy kopjék!

(P.G. Jászkunsági, 1958.)

x x

9. Jásztelek

Fekete Rozália (42) 1948.

Sej, édesanyám mondanék én valamit

Gombolja ki selyem ingem elejit!

Nézze meg, hogy mi bántja a szívemet!

Sej, esküvőre viszik a kedvesemet.

Sej, édesanyám de sokat kért a jóra.

Hogy én este ne járjak a fonóba -

Nem hallgattam a jó anyám szavára

Sej, beleestem a szerető tartásba./vagy: Sej, ráhúztak a lányok a szalmazsákra.

Sej, búra, búra, búbánatra születtem.

Anyám sem volt mégis felnevelődtem.

Mostoha lett hozzám még a világ is -

Sej, száraz ágról zöldre száll a madár is.

Molnár István gyűjtése (A Jászság..., 1976)

10.

Jászszentandrás

Kelemen Jánosné (81) 1954

Túri Örzsi káposztát főz

Kontya alá ütött a gőz.

Hányja veti fakanáját,

Kinek adja Örzsi jányát?

Túri Örzsi Szidi jánya

Férhe menne, de nincs ágya.

Ha nincs ágya, van nagy hája,

Tapogasd meg, tapogasd meg, ha megájja...

(M. I. A Jászság, 1976)

x x

11. Jásztelek

Fekete Anna (49) 1953

Nincs minálunk olyan asszony,

Mint az öreg Dömötörné komámasszony .

Mint az öreg Dömötörné komámasszony.

Megsüti a túrós lepényt

Odavárja, odavárja a sok legényt,

Odavárja, odavárja a sok legényt.

Lepínyemet megettétek,

A jányomat, a jányomat elvegyétek,

A jányomat, a jányomat elvegyétek.

Nem kell nékünk a kend jánya

Szőlőzsírral pirosított a pofája,

Szőlőzsírral pirosított a pofája.

Nem az isten adta rája,

Maga keze kutyakörme kente rája,

Maga keze kutyakörme kente rája.

(M.I. A Jászság, 1976)

x x

12.

Jászapáti

Agócs Gábor (68) 1948

Esik eső az árpa tarlóra,

Gyere babám ültess fel a lóra,

Gyere babám ültess fel a lóra!

Gyenge vagyok nem tudok felülni,

Szilaj a ló nem akar állani,

Szilaj a ló nem akar állani.

Esik eső, nagy sár van az úton,

Ez a kislány sírva mos a kúton,

Ez a kislány sírva mos a kúton.

Sírva mondja az édesanyjának,

A szeretőm viszik katonának,

A szeretőm viszik katonának.

Ne sírj lányom nem ér az már semmit,

A száraz fa ki nem leveledzik,

A száraz fa ki nem leveledzik.

Száraz fának erős zöldjét várni,

A huszárnak császárt kell szolgálni,

A huszárnak erős szabadulni.

(M.I. A Jászság, 1976)

x x

13.

Jászszentandrás

Major Sándor(42) 1954

Mit küld Heves Őrsnek,

Zarik Zaránk Erknek,

Karácsond kis Detknek,

Ludas ugrik Csányba,

Halmaj Visontára.

Pócs Zsadány Mérára,

Gyászos Boconádra.

Kál, Kompót, Kápolna,

Tótfalu ha vóna.

Al- Feldebrő Verpelét,

Domoszló Tótnána.

Egerszalók, Szólát

Majd Kerecsendig lát.

Maklár mellett Dormánd,

Tárkány Abony Maklár,

Besenyőre bevág.

Tenk, Átány, Szárazbő,

Erdőtelek, Kömlő,

Tiszanána, Kisköre, ahun a sok nád /lány nő.

Pély kandikál jobbra,

Tarnaszentmiklósra.

Vezekényre, Csányra,

A jó mulatásra.

Most már gyerünk pajtás, a Vesszős csárdába,

Ott akasztanak fel az akasztófára.

Mj.: A Vesszős csárda Heves-Jászszentandrás határán állt.

(M.I. A Jászság,1976)

x x

14.

Jásztelek

Molnár Jánosné Fekete Anna (49) 1953

Jászteleki vásártéren

Erre gyere galambom!

Kislány vásár lesz a héten,

Erre gyere, ne menj arra galambom!

Sárgát ne végy, mert heptyikás

Erre gyere galambom!

Szőkét se végy, mert haragos

Erre gyere, ne menj arra galambom!

Pirosat se, mert részeges

Erre gyere galambom!

Fehéret se, mert uradzik

Erre gyere, ne menj arra galambom!

Barnát vegyél, az lesz a jó

Erre gyere galambom!

Az lesz a csókra hajlandó

Erre gyere, ne menj arra galambom!

Jászteleki vásártéren

Erre gyere, galambom!

Legény vásár lesz a héten

Erre gyere, ne menj arra galambom!

Húsz forintért adnak egyet

Erre gyere galambom!

Jaj, de drága, mégis vesznek

Erre gyere, ne menj arra, galambom!

(M.I. A Jászság, 1976)

x x

Népballadák, balladás dalok

15. Jászárokszállás

Rankasz Józsefné (84) 1972

MEGÖLTEK EGY LEGÉNYT

(A megölt legény)

Megöltek egy legényt

Hatvan forintjáér,

Belevették a Tiszába,

Sötét pejlováér.

Tisza be nem vette,

Partjára kitette,

Arra ment egy halászlegény,

Hajójába vette.

Arra ment az apja,

Költi, de nem hallja,

Kelj fel, kedves Feri fiam,

Gyere velem haza!

Nem mehetek haza,

Mert meg vagyok halva,

Szép fekete lagos csizmám,

Lábamhoz van fagyva.

Arra ment az anyja,

Jajszóval siratja,

Kelj fel kedves Feri fiam

Gyere velem haza!

Nem mehetek haza,

Mert meg vagyok halva,

Szép fekete göndör hajam,

Vállamra van fagyva.

Arra ment babája,

Költi, meg is hallja,

Kelj fel kedves szép szeretőm,

Gyere velem haza.

Csináltatol-e hát

Diófakoporsót?

Csináltatok édes rózsám,

Márványkő koporsót

Eltemetel-e hát,

Gyászos temetőbe?

Eltemetlek édes rózsám,

Virágos kertembe.

Meghuzatod-e hát,

Mind a harangokat?

Meghuzatom édes rózsám,

Mind a harminchatot.

Felöltözöl-e hát,

Háromszín ruhába?

Felöltözök édes rózsám

Mind a három színbe.

Reggel égszínkékbe,

Délfelé napszínbe

Estefelé alkonyatkor

Talpig feketébe.

Megsiratol-e hát,

Három kislány előtt?

Megsiratlak édes rózsám

Egész világ előtt.

Gulyás É. gyűjtése (Túl a Tiszán,1975)

x x

Jászárokszállás

16. Rankasz Józsefné (84) 1972

BOGÁR IMRE

Zavaros a Tisza,

Nem akar higgadni,

Az a híres Bogár Imre,

Átal akar menni.

Átal akar menni,

Lovat akar lopni,

Kecskeméti nagy vásárban,

Bölcsőt akar venni.

Felállott a székre,

Feltekint az égre,

Jaj istenem, sok rablásim

Most jutnak eszembe.

Fujjad szellő, fujjad,

Országútnak porát,

Hogy ne lássák a zsandárok,

fakó lovam nyomát.

(G.É. Túl a Tiszán, 1975)

x x

17.

BOGÁR IMRE

(Lova lába megbotlott) Jászdózsa

Sárközi István (56) 1971

Esik eső szép csendesen csepereg,

Bogár Imre a csárdába kesereg,

Bogár Imre nem vette ezt tréfára,

Felpattant a kis pejlova hátára.

Kis pejlova el is vitte messzire,

Bakony erdőnek a legközepébe.

Lova lába megbotlott egy gyökérbe,

Ott fogták el Bogár Imrét örökre.

Bogár Imrét kötözik a kocsiba,

Azt kérdezi, hol van az ő pejlova,

Kis pejlovad majd elmegy az utjára,

Téged pedig viszünk Buda várába.

Jaj de széles, jaj de magos a vármegye kapuja,

Bogár Imrét most kisérik alatta,

Fényes csizma van a lában, vas rajta,

Húsz esztendő van a számára hagyva.

Húsz éve már, hogy a vasat csörgeti,

Mióta a komisz kenyeret eszi,

Megüzenem én a feleségemnek,

Gondját viselje a két gyerekemnek.

Sem csikósnak, sem bojtárnak ne adja,

Mert ott csak a betyárságot tanulja.

Édesanyám csikós leszek, nem gulyás,

Ustort veszek a kezembe, karikást,

Fölnyergelek három szürkét, hat derest,

Engem a vármegye hiába keres.

(G.É. Túl a Tiszán, 1975)

x x

18. Gyurkó Jánosné (73) 1968

Jászdózsa

TISZA PARTJÁN ELALUDTAM

(Szaladjak-e vagy megálljak)

Tisza partján elaludtam,

Jaj, de gyönyörűt álmodtam,

Hát amikor felébredtem,

Kilenc zsandár állt mellettem.

Zsandár káplár kérdi tőlem,

Hol van az úti levelem?

Hát még az úti levelem,

Mondom: mindjárt elővesszem.

A kék lajbit kigombolom,

Két pisztolyom előkapom,

Négyet-ötöt elejtettem,

Mondom: ez az uti-levelem.

Én istenem mit csináljak?

Elfussak-e vagy megálljak?

Ha elfutok, agyonlőnek,

Ha megállok, vasra vernek.

Szabó László gyűjtése (Túl a Tiszán, 1975)

x x

19. Jászkisér

L. Szabó Sándor (66) 1975

NEM MESSZE VAN IDE KISMARGITA

Nem messze van ide Kismargita,

Környes körül folyja azt a Tisza,

Közepibe van egy rongyos csárda,

Abba mulat egy betyár bújába.

Kocsmárosné jár-e erre zsandár,

Mer engem a pusztába nem talál,

ha erre jár adjon hírt felőle,

Majd kimegyek, megszámolok véle.

Kocsmárosné jó estét, jó estét!

Hát ez a szép pejparipa kié?

Jó bort iszik annak a gazdája,

Most érkezett, nincs egy félórája.

Küldje ki hát ennek a gazdáját,

Nem bánjuk mink, csak adja meg magát!

Ki sem megyek, meg sem adom magam,

Kinek tetszik vigye el a lovam!

Kesely lábú lovam nem is bánom,

Csak a nyeregizzajtót sajnálom,

Nyereg alatt a bugyellárisom,

Abba hever százezer forintom.

(Sz.L. Túl a Tiszán...1975)

x x

20. Jásztelek

Molnár Jánosné Fekete Anna (44) 1948

BETYÁR GYEREK AZ ERDŐBEN

(Gondolkodik ő magában)

Betyár gyerek a erdőben,

Bújdosik a sűrűségben,

Gondolkodik ő magában,

Hova legyen éjszakára.

Azt gondolta ő magába,

Megy babája ablakára,

Bekopogtat tolvaj módra,

Idehaza-e a gazda.

Nincs idehaza a gazda.

Kerülj betyár az ajtóra!

Már az ágy is meg van vetve,

Gyere betyár feküdj bele!

Nem fekszek én az ágyadba,

Nem költesz fel éjszakára.

Ne félj betyár, nem alszol el,

Éjfél után felköltelek.

Éjfél után egy az óra,

Kelj fel betyár, ülj a lóra!

Irigyeim mind alusznak,

Még a kutyák sem ugatnak.

Nem félek én a kutyáktól,

Az irigyek haragjától,

Mondok nekik jó napokat,

Hadd mulassák ki magukat.

Hortobágynak szőke vize,

Kis pej lovam, ne félj tőle!

Még az éjjel felkereslek,

Mert én igazán szeretlek.

Akármilyen cudar idő,

Akárhogy esik az eső,

De én téged felkereslek,

Mert én igazán szeretlek.

Alattyáni gulyás legény

A kocsmába iszik szegény,

Szomjas legyen a gulyája,

Itassa meg a babája.

Megitatná de nem lehet,

Nagy a veder, nem birja el.

Még a vedret felemelem,

Megöl engem a szerelem.

(M.I. A Jászság...,1976)

x x

21. Jászjákóhalma

Farkas Imre (75) 1974

KUTYAKAPARÓSI CSÁRDA

Kutyakaparósi csárda,

Zsandárral van körülállva,

Azért van az körülállva,

Betyár iszik a csárdába.

Iszik a betyár a csapon,

Sír a kislány az ablakon,

Ne sírj kislány olyan nagyon,

Nem ütik a betyárt agyon.

Nem is sírok olyan nagyon,

Mert kihangzik az ablakon,

Mert az anyám olyan csalfa,

Az ablakon kihallgatja.

Lányok,lányok, mit csináltok,

Hogy ily későn vacsoráltok?

Már minálunk lefeküdtek,

Még nálatok ágyat sem vetettek.

Nem is vetnek mindenkinek,

Csak a betyár legényeknek.

Mert a betyár éjszaka jár,

Nappal fekszik a nyoszolyán.

Farkas Éva gyűjtése (Túl a Tiszán, 1975)

x x

22. Tiszabő

Varga Imre (83) 1954

BORSOS SÁNDOR

Borsos Sándor kimegyen az erdőbe,

Vágott golyót tett a fegyverébe.

Dufla puska sej, haj, kilátszik a subából,

Borsos Sándor nem fél harminc zsandártól.

Borsos Sándor beküldi a komáját,

Kérdje meg a Nagy Sándortól mi újság?

Kérdi tűle, sej, haj, mit üzent Nagy Sándor,

Azt üzente, nagy úr Borsos Sándor.

Borsos Sándor bemegy az istállóba,

Nézegeti a sőréket sorjába.

Válogatja sej,haj, elejét a sőrének,

Eladja a bécsi kereskedőnek.

Kocsmárosné, nyissa ki a kapuját,

Hadd hajtsam be ezt a hat darab marhát.

Írja fel a sej, haj szőrit, bőrit, billyogját,

Még az éjjel elmulatom az árát.

Smóling Gábor gyűjtése

x x

23. Jászkisér

L. Szabó P. Sándorné (88) 1953

BORSOS SÁNDOR

Borsos Sándor híres fattyú,

Nem ijed meg a hadnagytul,

Mer ha attul megijedne,

Betyár fattyú se lehetne.

Borsos Sándor híres betyár,

Hol hintóba, hol gyalog jár.

Negyven pandúr kerülgeti,

Őkelme mind kineveti.

Borsos Sándor kis pej lova,

Jaj de sokat fut hiába.

Hogyha arra hadnagy ülne,

Sok szegénylegény rab lenne.

Borsos Sándor híres betyár,

Aranybetű van a vállán.

Aki aztat elolvassa,

A Tóth Márta neve rajta.

Borsos Sándor híres betyár,

Kesely lábú paripán jár.

Kesely lábú paripája,

Tóth Martuska a babája.

Borsos Sándor bő gatyája,

Megakadt a kapufába.

Nem a kapufa fogta meg,

Tóth Martuska ragadta meg.

Csete Balázs gyűjtése (Túl a Tiszán, 1975)

x x

24. Jásztelek

Molnár János (52) 1948

SZENDRE BÁRÓ

(A báró leánya)

Szendre báró udvarába van egy fa,

Juhászlegény furulyázik alatta,

Az a juhász olyan szépen furulyáz,

Behallik a Szendre báró ablakán.

Ki is nyílt a Szendre báró ablaka,

Gyönyörű szép barna lány néz ki rajta,

Hej istenem! így sóhajt fel magába,

Mért is lettem Szendre báró leánya?

Szépen legel a kisasszony gulyája,

A kisasszony maga sétál utána,

Már messsziről kiáltja a gulyásnak,

Szívem párja terítsd le a subádat!

Nem terítem, mert meglátja az atyád,

A kerülő meg behajtja a gulyám.

Már te avval szívem párja ne törődj!

Majd kiváltja édesatyám, ha mondom.

Édesatyám, váltsa ki a gulyáját!

A juhásszal töltöttem az éjtszakát,

A juhásszal töltöttem az éjtszakát,

A kerülő behajtotta a gulyát.

Jányom, jányom, jányomnak se mondalak,

Ha én téged a juhásznak odadlak,

Nem bánom hát, édesatyám tagadj meg,

De a szívem a juhászé szakad meg.

Szendre báró ha kimegy a pusztába,

Rákiált a legidősebb bojtárra,

Már messziről kiáltja a juhásznak:

Nem látta-e a szép báró kisasszonyt?

Nem láttam én báró uram, ha mondom,

Három napja odavan a bojtárom,

Három napja már mióta odavan,

Tán bizony a kisasszony is vele van.

Szendre báró hintót küld a lányáért,

Egy pár csendőrt meg a juhász bojtárért,

Hozzák már a báró lányát hintóba,

Utána a juhászlegényt béklyóba.

A faluba végigmenni nem merek,

Mert azt mondják, hogy szeretőt keresek,

Nem kell nekem, van már nekem egy barna,

Homlokára göndörödik a haja.

Falu végén faragják már azt a fát,

Amelyikre szegény juhászt akasztják,

Fújja a szél gyócs ingét és gatyáját,

Mért szerette el a báró leányát.

A faluban végigmenni nem merek,

Mert azt mondják fekete gyászt viselek,

Gyász a ruhám, hófehér a zsebkendőm,

Juhász legény volt az első szeretőm.

Falu végén cigányasszony sátora,

De sok legény, de sok lány ült alatta,

Én is elmék, megkérdem a jövendőt:

Lesz-e nekem igazszívű szeretőm?

(M.I. A Jászság.1976)

.

x x

25. Jászszentandrás, 1953.

CSÁKI VILMA

(A gyermekgyilkos anya)

Csáki Vilma kiment a kiskertbe,

Lefeküdt a citrusfa tövibe,

Egyet-kettőt kiáltottam neki:

Kelj fel Vilma, mert meglát valaki!

Eztet Vilma nem vette tréfára,

Beszaladt a Becsali csárdába.

Korcsmárosné, az a kívánságom,

Tíz liter bort hozzon ki, nem bánom!

Csáki Vilma a borát ne issza,

Kilenc zsandár az ajtót berúgja,

Csendőrkáplár elkiáltja magát:

Gyertek fiúk, fogjátok meg Vilmát!

Csáki Vilmát hat csendőr vallatja:

Valld ki Vilma minden bűneidet,

Valld ki Vilma minden bűneidet,

Hová tetted négy gyermekedet?

Elsőt tettem citrusfa tövibe,

Kettőt tettem Tisza fenekibe,

Negyediknak gyilkosa most vagyok,

Jól tudom, hogy holtomig rab vagyok.

Csáki Vilmát hat csendőr kiséri,

A babája az ablakból nézi,

Ne nézd rózsám gyászos életemet,

Te miattad szenvedtem ezeket.

Csáki Vilma lilaszín szoknyája,

Megakadt a börtön ajtajába:

Arra kérem börtönész uramat,

Akassa ki lilaszín szoknyámat!

Csáki Vilma piros pántlikája,

Nem fonja már többet a hajába.

Tedd el Vilma a ládád aljába,

Ha jányod lesz, jó lesz a hajába,

Ha jányod lesz, jó lesz a hajába,

Ha fiad lesz, csárdás kalapjára.

Kaposvári Gyula gyűjtése (Túl a Tiszán, 1975)

x x

26. Jászkisér

L. Szabó P. Sándorné (88) 1953

PÁPAINÉ

Tiszaparton, hajlatban van egy csárda,

Kibe lakott Pápai úr magába.

Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út,

Akin ez a kilenc betyár elindult..

Pápainé, adjon Isten jó estét!

Adjon Isten magoknak is szerencsét!

Pápainé ne kívánjon szerencsét,

Mert az éjjel szívébe szúrjuk a kést.

Jó barátom, hogy lehet ezt megtenni,

A jó embert a pénzéért megölni?

Hallgass kutya, mert téged is megölünk,

Tégedet is talpig vérbe keverünk!

Kati lányom, trtsd ide csak a gyertyát,

Hadd vágjam el édes testvéred nyakát!

A kocsis is hazajön szép hajnalba,

Minden ajtót tárva-nyitva találta.

Én Istenem, nem jól van itt a dolog,

Minden ajtót-tárva nyitva találok.

Gyászba borult a szolnoki nagy utca,

Pápainét most viszik végig rajta.

Mellette van két eladó leánya,

Mellette van híres masinisztája.

Csete Balázs (Túl a Tiszán, 1975)

x x

27. Jászárokszállás

Rankasz Józsefné (84) 1972

FARKAS JULCSA

(A cséplőgépbe esett lány)

Farkas Julcsa felállott az asztalra,

Egyenesen beleesett a dobba,

Kiáltott a gépész úrnak vegye ki,

Ne hagyja a piros vérét kifolyni.

De amikor a cséplőgép leállott,

Farkas Julcsából az élet elszállott.

Farkas Julcsát feltették a szekérre,

Úgy vitték a főorvos úr elejbe.

A főorvos elfordulva azt mondta,

Ennek csak a jóisten az orvosa.

Farkas Julcsát feltették a szekérre,

Úgy vitték az édesapja elejbe.

Farkas János nyisd ki rácsos kapudat,

Hadd vigyük be az összetört lányodat.

Farkas Julcsát feltették az asztalra,

Piros vére csepegett a padlóra.

Lánypajtásim csak még egy a kérésem,

Vigyétek ki az összetört testemet.

Karotokra harmadfélhossz pántlikát,

Sose felejtsétek el Farkas Julcsát.

Karotokra harmadfélhossz pántlikát,

Sose felejtsétek el Farkas Julcsát.

Gulyás Éva (Túl a Tiszán, 1975)

x x

28. Csataszög

Kis Sándor (47) 1955

LEÉGETT A CSIRICSURI CSÁRDA

Amoda a halom oldalába,

Jön két ember fekete subába,

Egyik nagy úr, a másik meg szegény,

Juhászlegény, szegény juhászlegény.

Hallod-e te szegény juhászlegény,

Nesze ez a teli pénzes erszény,

Megveszem a szegénységet tőled,

Ráadásul add a szeretődet.

Ha ez a lény tégedet megvetne,

Valahogyan elidegenedne,

Akkor lennél te igazán szegény,

Juhászlegény, szegény juhászlegény.

Leégett a Csiricsuri csárda,

Beleégett szegény juhászlegény,

Beleégett kilenc pár ruhája,

Számadónak kivarrott subája.

Számadónak nem lett semmi kárja,

Megvette az abonyi vásárba,

De az a szép barna juhászlegény,

Beleégett mindenestül szegény.

Barna kislány kerüli a cserényt,

(De) nem találja a szegény juhászlegényt,

Barna kislány ne kerüld a cserényt,

(Hisz) meghalt már a szegény juhászlegény.

(Aszongya) Mutassák meg nékem a sirját,

Hagy ültessek rája bazsarózsát,

Hagy teremjen rózsát, ne tövisket,

Mer az engem igazán szeretett.

Tímár Sándor (Túl a Tiszán, 1975)

x x

29. Jászárokszállás

ARADI VÉRTANÚK NÓTÁJA Rankasz Józsefné (84) 1973

Jaj, de búsan süt az őszi nap sugára,

Az aradi várkapunak ablakára,

Várja aztat tizenhárom szép magyar vitéz,

Aki a börtön fenekén a halálra kész.

Elitélték sorra mind a tizenhármat,

Szőttek-fontak a nyakukba ezer vádat,

Elnevezték felségsértő pártütőknek,

Hogy a magyar szabadságért harcra keltek.

Uramfia! az ítélet akasztófa,

Mintha gyáva útonállók lettek volna,

Mintha méltók sem volnának egy lövésre,

Katonához, férfiakhoz illő végre.

Nyílik már a börtönajtó vasa, zárja,

Jertek, jertek bús magyarok a halálba,

Búcsúzzatok el egymástól mindörökre,

Úgy menjetek, úgy szálljatok jobb életre.

Ki is jöttek vérző szívvel, halványan,

Elbúcsúztak egy-két szóval katonásan,

Jertek fiuk az Istenhez fel az égbe,

Hadd fordítsa szemeit a magyar népre.

Jaj, de boldog, kit előre nevezének,

Hogy a halált legelőször ölelé meg,

Jaj, de beteg, kit végsőnek hagytak hátra,

Bajtársai szenvedését végiglássa.

Damjanichot hagyták végre vértanúnak,

Bár ő mindig előtte állt a csatának.

Kegyetlenül haragszik rá minden német,

Számtalanszor földig verte őkelméket.

Ott áll köztük mankójára támaszkodva,

Mint egy dűlőfélben lévő templom tornya,

Mint egy tigris, ki a rácshoz vagyon zárva,

Ingerkedő gyermeksereg játékára.

Dörgő villám ezek hát az én bíráim,

kiket összeszedtek az én katonáim,

Mondhatom, hogy derék hősök, szép vitézek

Nincs kedvem az élethez, ha rájuk nézek.

És körülnéz olyan hősen, olyan bátran,

Mintha honvédek közt volna a csatában,

Bajtársai mind ott függnek már előre,

Őt is viszik, ő is megyen már előre.

És megáll az akasztófa közelében,

Megöleli, megcsókolja keservében,

Isten hozzád szabaság akasztófája,

Rajtad halok meg hazámért nem hiába.

Sürüg-forog már a hóhér a kötéllel,

Szmolni egy magyar hősnek életével,

Damjanich meg úgy kiált fel haragjában:

Vigyázz hóhér fel ne borzaszd a szakállam!

Mintha, amit szenved nem is halál lenne,

Mintha nem is sírba, hanem bálba menne,

A németek buta képpel bámulának,

Milyen bátran mond jó'jszakát a világnak.

Aradi vár, aradi vár fejér völgye,

Híres magyar hősöknek a temetője,

Viruljon a környékteken sír visága,

Felejthetetlen legyen az ő halála.

Gulyás Éva (Túl a Tiszán, 1975).

x x

30. Jászberény

Sápi Vendelné Molnár Tóth Teréz (59) 1958

BARNA BANDI

Ünnep este csillag ragyog az égen,

Végig, végig járok én az alvégen.

Szívem, Marcsa, csak egy szóra gyere ki,

Ölelőre vár a karom ideki.

A faluba lakodalmat tartanak,

A legények nagyokat kiáltanak.

Közéjük áll Barna Bandi kevélyen,

Ezt a kislányt én is nagyon szeretem.

Meghalt már a falu legszebb leánya,

Bogárszemét mindörökre lezárta,

Nem költi fel a jó anyja sírása,

Betakarja Barna Bandi subája.

Barna Bandi kihajtotta a nyáját,

Leteríti a földre a subáját.

Subaszélen csendes eső lepereg,

Barna Bandi babájáért kesereg.

Paulovics Géza gyűjtése (Jászkunsági, 1996)

x x

31. Jászszentandrás

Bata Sándorné Füle Irén (28) 1953

BEMENTEM AZ ISTÁLLÓBA

(A megcsalt férj)

Bementem az istállóba, csak akkor látom,

A jászolnál huszár lovak egy, kettő, három.

Mondjad drága feleségem! Mi baj angyalom?

Mit keresnek itt a lovak, fel nem foghatom!

Oh, te oh, te, kis oktondi nem lovak azok!

Fejős tehén! A vásáron vettem azokat.

Fejős tehén felnyergelve,oh ki látott még?

Amióta áll a világ s a csillagos ég!

Bementem én a szobába, csak akkor látom,

A fogason huszárkardok, egy, kettő, három!

Mondjad drága feleségem:? Mi bajod angyalom?

Mit keresnek itt a kardok, fel nem foghatom!

Oh, te, oh, te kis oktondi nem kardok azok!

Nyárssütők! Épp a vásáron vettem azokat.

Nyárssütőket ezüstrojttal, oh ki látott még?

Amióta áll a világ s a csillagos ég!

Beljebb mentem a szobába, csak akkor látom,

Az asztalon huszársapka, egy, kettő, három!

Mondjad drága feleségem! Mi baj angyalom?

Mit keresnek itt a sapkák fel nem foghatom!

Oh, te, oh , te, kis oktondi nem sapkák azok,

Kávés csészék! A vásáron vettem azokat.

Kávés csészék réz gombokkal, oh ki látott még?

Amióta áll a világ s a csillagos ég!

Beljebb mentem a szobába, csak akkor látom,

Az ágyamon huszárköpeny, egy, kettő, három!

Mondjad drága feleségem! Mi baj angyalom?

Mit keresnek a köpenyek fel nem foghatom!

Oh, te,oh, te, kis oktondi nem köpeny az ott,

Ágyterítő! A vásáron vettem azokat!

Ágyterítő rézgombokkal, oh ki látott még?

Amóta áll a világ s a csillagos ég!

Beljebb mentem a szobába, csak akkor látom,

Az ágy alatt huszár csizma, egy, kettő, három!

Mondjad drága feleségem! Mi baj angyalom?

Mit keresnek itt a csizmák fel nem foghatom!

Oh, te, oh te , kis oktondi, nem csizmák azok,

Tejes fazék! A vásáron vettem azokat.

Tejes fazék, rézsarkantyú,oh, ki látott még?

Amióta áll a világ s a csillagos ég!

Beljebb mentem a szobába, csak akkor látom,

Az ágyamon huszár fekszik, egy, kettő, három!

Mondjad drága feleségem! Mi baj angyalom?

Mit keresnek a huszárok fel nem foghatom!

Oh, te, oh , te, kis oktondi, nem huszár az ott!

A szakácsné, a szobalány pedrett bajsszal ott!

A szakácsné? A szobalány? Pedrett bajsszal, (hosszú f...szal)?

Oh ki látott még? Amióta áll a világ s a csillagos ég!

Még szétnézek a szobában, csak akkor látom,

Hogy az ajtón derékszíj lóg, egy, kettő, három.

Hallod drága feleségem? -Mi baj angyalom?

E szíjakat a hátadon megtáncoltatom!

Oh, te, oh, te, kis oktondi, nem szíjak azok!

Korbács sallang, a vásárban vettem azokat,

Korbács sallang fényes csattal? Lesz ebből emlék,

Ameddig majd áll a világ s a csillagos ég!

(M.I. A Jászság, 1976)

Kottát jelenleg nem áll módunkban közölni a cikkhez, mert munkatársak és idő hiányában szenvedünk. A későbbiek során talán valamikor erre is nyílik lehetőség... (szerkesztők)